

Ó, ébredjete! Jöjjetek!
 És a gárdában, köztetek
 Ott leszünk mi is veletek
 S a negyvennyolcas helyeket
 És mindent visszaszerzünk!
 Az Istenünkre esküszünk!

Lévai Hábrik István.

A m i z á s z l ó n k

Fogd, tartsd erősen a zászlót!
 Markold meg, testvér szilajon:
 Beletép a félvilág szele,
 Tépdesi dühödten, vadon!
 A három színt, a szentet, dicsőt,
 Szaggatja félvilág dühe!...
 Ha erősen fogod, szent marad,
 Tiszta, sértetlen és üde!

Fogd, emeld magásra a zászlót,
 Hagy érje napfény, levegő
 S kiáltd ércesen, ha kell: vadul,
 (Ne legyen hangod remegő!)
 „E zászlót, e drága selymet,
 Ne bánts, sértse senki se!
 E zászló él és három színe
 Egy nemzet élő, szent hite!

Ez lengett század-éveken át
 Veszélyben, harcban ragyogón,
 Küzdelmes, véres, drága multunk
 Van rajt' a háromszín-lobogón!
 Szaggatta, mardosta ezerszer
 Tatár, török viharzó szele
 S nem birtak és most sem bírhatnak
 Az apró duvadak sem vele!

E lobogót lengette hajdan
 Rákóczi az ország négy táján
 S vitték előre a kurucok
 Bercsényi sok dicső csatáján!
 Ez takarta az elesettet,
 Ez volt ez a büszke szemfedő,
 E zászló a mi dicső multunk
 S ebben él a magyar jövőndő!

Amikor Kossuth Lajos üzent
 A semmiből-nőtt honvédsereg
 A Hazát, a szabadságunkat
 E három szín alatt védte meg!
 S a világégés, hogy ránszakadt,
 Ezer poklon, félvilágon át
 Hordozták a dicső lobogót
 A vasöklű magyar katonák!

És most, a sok dicsőség után,
 Tépdesi lobogónk szent selymét,
 Sárba akarja tapodni most
 A méltatlan, gyáva ellenség!
 Golyó, kard-vas megszagathatja:
 Csak fénye, szentsége lesz nagyobb,
 De hullaféreg meg ne rágja
 S a zászló újra dicsőn ragyog!"

Fogd, tartsd erősen a zászlót!
 Markold meg, testvér szilajon:
 Beletép a félvilág szele,
 Tépdesi dühödten vadon!
 A három színt, a szentet, dicsőt,
 Szaggatja félvilág dühe...
 Fogd erősen és az szent marad,
 Tiszta, sértetlen és üde!

Lévai Hábrik István.